

GENERALITAT DE CATALUNYA

Les retallades de CiU (2/10)

La nau capitana de l'espoliació dels drets dels empleats públics per part de CiU (mediatament a través del Parlament, del Govern i de l'Administració), ha estat la llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives (DOGC 6094/2012, de 23 de març).

El redactor del Preàmbul de la dita norma, amb gran desplegament de filigranes literàries, anomenava les retallades com a "*processos de generació d'estalvi pressupostari*". Ens explicava a més, sense venir a tomb, tot defugint cap responsabilitat pàtria en la crisi econòmica, que l'origen de la crisi econòmica es trobava, tot donant-se ínfulas de gran entès, "*en la crisi financera internacional*". Com a excusa de mal pagador justificava la retallada en "l'important pes que l'ocupació pública té en l'Administració de la Generalitat", gran mentida: amb diferència, és la de la Generalitat l'Administració amb menys empleats públics¹ del país. El dit preàmbul acaba amb un darrer eufemisme a mig camí entre la pocavergonya i la pura manipulació: "*Entre altres mesures..., s'ha procedit a un reajustament extraordinari de les millores socials pactades per als empleats públics*". Un "reajustament" que, pel que fa als empleats públics, consisteix en l'eliminació dels ajuts socials, l'eliminació de les aportacions al pla de pensions o l'eliminació de les retribucions en espècie adreçades a compensar l'horari partit (quan era obligatori), entre altres. Millores que, en qualsevol cas va imposar l'Administració per justificar la congelació, i per tant retallada implícita, de les nostres retribucions.

Aquesta llei dedica el capítol quart del segon dels seus títols (normes en matèria de funció pública) a concretar algunes retallades i n'amaga la resta en les disposicions addicionals i transitòries.

¹ 22,4 per cada mil habitants, quan per exemple Euskadi en té 54, Extremadura en té 42 i Navarra en té 37. Vegeu al respecte el nostre butlletí: Treballadors públics i Estat del Benestar (1/8) tramés el 24.04.12. La mitjana europea és de 56,82. Suècia en té 123, França 80. Viem doncs que com a mínim els que varen aprovar la norma (únicament CiU) són uns ignorants. Això sí, però, el seu Govern és "el dels millors".

L'article 96 modificà el text refós de la legislació en matèria de funció pública. A ell s'hi modificaren les condicions de la jubilació (deixant al caprici de l'Administració la possibilitat de perllongacio) i retallaren, de forma pionera a tot l'Estat, en tres dies els assumptes personals.

L'article 97 eliminà la retribució íntegra durant el primer any per a les persones que s'acollissin a reducció d'1/3 de la jornada per raons de guarda legal

A la disposició addicional sisena s'eliminaren els complements a la prestació que es percep quan s'està de baixa així com els dies addicionals de vacances i a la vuitena s'establí el descompte de retribucions per raó de desajustament horari.

A la disposició transitòria cinquena es reduïren (en contra de les directives comunitàries) en un 15% les retribucions del personal interí i a la novena s'eliminà la possibilitat de jubilar-se més enllà del 65 anys (durant un període de 3 anys) alhora que es resolien (tot aplicant la norma amb caràcter retroactiu) els perllongaments de l'edat de jubilació ja autoritzats.

En els propers butlletins farem un recordatori, important ara que ve l'hora de votar, de totes aquestes retallades, les seves vicissituds, el gairebé nul estalvi pressupostari que han suposat i els recursos que contra elles hem interposat.